Totdeauna, însă, ele sunt. Concluzia? E numai o lecţie de contact cu izvoarele naţionale autentice. O altoire nesimţită în ceea ce ne-a făcut să fim ceea ce suntem. Şi, de aceea, creaţia este un fel de precipitat spiritual al istoriei, precipitat în care spiritul retrăieşte, în formă condensată, ceea ce datoreşte unei întâmplări, sau unui complex de întâmplări, adică unei epoci. Şi, tot astfel se explică de ce fazele sau influenţele istorice, suferite de un popor, lasă în sufletul lui anumite aplecări, anumite înclinări nemărturisite, care-i alterează fiinţa, fecundând orice contact spiritual nou cu rezonanţe ancestrale.

S-ar putea, deci, porni la descoperirea succesivă a înclinaţiilor care caracterizează un popor prin cercetarea precipitatului rezidual al fiecărui contact istorico-biologic, fiecare popor constituind o ierarhie specifică de asemenea ispite interioare.

Structura acestor ispite poate fi foarte variată, chiar atunci când elemente comune intră în compunerea a două suflete populare, prin faptul că felul lor de îmbinare le poate da configuraţii deosebite. Iată, de pildă, în paralelă, felul în care se îmbină elementele similare: slav şi latin, în structurile deosebite